

Avukat Kasım Ağanın Öyküsü

– Ahmet Yüksel · 27 Mayıs 2013

.....Hukuk fakültesi son sınıftan okulunu bitirmeden ayrılmış olan Kasım, her akşam içmekteydi. Kendisini tanıdığım ilk yıllarda kendisiyle çok fazla samiyetim olmadığı için ona neden bu kadar çok içtiğini soramıyordum. Nasıl olsa bir derdi var! ki bu adamın, her akşam içiyor diyordum içimden. Bu kişi ne zaman içerken görsem, kendisi içtiği gibi yanına gelen tanıdık tanımadık kim gelmişse yanında mezesi ile birlikte gelenlere de içki yiyecek ikram ediyordu.

.....Ben onu yeni tanıdığım yıllarda henüz daha evlenmemiş bekârdım ve onun yaşadığı ilçeye yeni tayin olmuşum. Mesaim olmadığı zamanlarda onun her akşam devam ettiği şehir lokaline gidiyor, yatma zamanın gelinceye kadar olan vaktimi orada geçiriyordum.

.....Adını bile henüz yeni öğrendiğim bu adından bahsettiğim Kasım isimli kişi tanışmamızdan sonra, bana yakınlık göstermeye başladı. Onu ilk tanıdığım yıllarda o benden çok daha yaşlı biri olmasına rağmen benim gibi bekârdı. Yaşını kendisine hiçbir zaman kaç olduğunu sormamıştım amma, sağdan soldan onu yakından tanıyanlardan öğrendiğim kadarıyla onu tanıdığımda yaşı en az kırkın üzerindeydi.

.....Kasım yakışıklıydı sportmendi, istese çevresinden her güzel kıızı alabilecek sevebilecek bir yapıdaydı. Üstelik de, gördüğüm kadarıyla duyduğum kadarıyla çok da zengin biriydi. Bulduğumuz ilçede bahçeleri tarlaları deniz kenarında geniş büyük verimli arsaları olan biriydi. Böyle biri olmasına rağmen o yaşına kadar hiç evlenmemiş bekâr geziyordu ve babasından kalan mallardan her yıl birkaç parçasını satarak onun parasıyla eşe dosta içki yemek ismarlıyor, gece kulüplerinde bir tarafında çilingir sofrası elinde bir deste iskambil kâğıdı her önüne gelenlerle ya da şehrin kalburüstü memurlarıyla eğlencelik kumar oynuyordu.

.....Oynadığı kumar masasında çoğu zaman şehrin devlet dairelerindeki kalburüstü memurları oluyor, onlarla oynadığı zamanlarda yanına kurdurduğu çilingir sofrasından kuş sütü bile eksik olmuyordu.

.....Kasım'ı bu hareketlerinden' midir nedir bilinmez amma, şehirdeki herkes onu çok seviyordu. Kimin yanına gitse saygı sevgi görüyor, ona karşı saygılı oluyorlardı ve devlet dairelerindeki işleri kolayca çözümlüyordu.

.....Zaman geçince bunun benimle olan arkadaşlığımız da ilerledi. Kendisiyle olan samimiyetimiz arttı ve artık mesainin olmadığı saatlerde bizler yaşadığımız şehirde bekâr ayrılmaz birer ikili haline gelmeye başladık. Ne zaman akşam oldu buluşuyorduk, bir yerlerde yiyip içiyor ya da eğleniyorduk.

.....Ben aslında onu görev yaptığım yerde tanıyana kadar, doğru dürüst içki içen biri değildim. Kumar desen hemen, hemen hiç bilmiyordum. Fakat zamanla onun sayesinde içki içmeye alkolik derecesinde değilse de az da olsa yine de alışmıştım. Akşamları onunla aynı masada oturuyordum küçük, küçük konken oyunları oynarken bir taraftan da yanımıza kurulan çilingir masasından içkilerimizi ufak, uyak yudumluyorduk.

.....Fakat ben onunla bunları yaparken, bir defa olsun bana yiyip içtiğimiz yiyeceklerin ve içkinin parasını verdirdiğini hatırlamıyorum. Onun için bizlerin yediği içtiği içkinin ve yemeğin parasını vermek bir zevkti. Çünkü kendisi bir zengin ağaydı. Herkes ona ilçede Kasım ağa diye çağırıyordu.

.....Etrafında dört dönen bağıni bahçesini onun adına çalıştıran onun adına ekip biçen ortakçılardan işçilerden tutun da ondan faydalanmak isteyen çok kimseler vardı. Kasım ağa' da onlara yardım etmekten zevk aldığı için, onlara yardım etmekten hiç çekinmiyor devamlı etrafında dönen fakir fukaranın yanında oluyordu. Sonra onların devlet dairelerindeki görülmesi gereken işlerinde aracı oluyor işlerin çabucak görülmesinde yardımcı oluyordu.

.....Bu Kasım ağa denen herkesin saydığı çok sevdiği kişinin hayatı benim hep dikkatimi çekmekteydi. Bir insanın kendi ve başkaları için, lüzumsuz onca harcama yapması karşısında dağ bile olsa dayanmazdı amma o dayanıyordu ve onun serveti harca, harca nedense bir türlü bitmek bilmiyordu.

.....Ben onu babasından miras kalan bir türlü bitmek bilmeyen servetinin gayrı menkullerinin varlığı sayesinde, devam ettiği hukuk tahsilini bile tamamlamadan yarım bırakmış olduğunu bitirmeye' de hiç lüzum görmediğini gerek duymadığını düşünüyordum.

.....Fakat onun çevresinden gizlediği bir sırrı olduğu muhakkaktı. Kırklı yaşını geçirmekte olan zengin bir kişinin evli olmaması evlenmemesi onun geçmişteki hayatında bazı olayların olduğunu belki de hüsrarla biten bir aşkın olabileceğini hareketlerinden sezebiliyordum.

.....Bir insan ne kadar zengin olursa olsun, her akşam içki içerse, geceleri yeşil örtülü kumar masalarında kendini eğlendirme yoluna giderse onun geçmişinde mutlaka bir şeyler vardır diye düşünüyordum. Bu nedenle de onunla arkadaşlık yaptığım yıllarda onun başına geçmişinde neler gelmiş olabileceğini kendi kafamda devamlı olarak sorguluyordum.

.....Bir yaz akşamıydı. Her zamanki gibi bir lokantada beraber oturmuş yemek yiyor biraz da içiyorduk. Bulduğumuz lokantaya o akşam biri geldi. Omzunda bir keman girdi hemen yanımdaki masaya oturdu. Kasım bey yerinden kalktı adamı benim de olduğum masaya davet ederek getirip onu da oturttu. Sonra onun için de yiyecek içecek söylerken onun içinde masaya bir içki kadehi koydurdu birkaç tanışma merasiminden küçük bir sohbetten sonra hep beraber yemeye içmeye başladık.

.....Zaman yaz gecesinin sıcak akşamında su gibi akıp geçiyor, Kasım ağa içkiye alışkın olmasına rağmen yavaş, yavaş sarhoş olmaya başlıyordu. Kemancının yanındaki kemancıyı aldı kemancının ellerine koydu çal dedi. Çal kemancı çal da içimiz açılınsın dedi yanımdaki kemancıya.

.....Kemancı çakır keyif olmuştu ve dünden hazırды, kemanını kılıfından çıkardı ve çalmaya başladı. Kısa bir taksim geçişinden sonra hüzzam okumaya başladı.

Böyle mi esecekti son günümde bu rüzgâr
Bütün kuşlar vefasız, mevsim artık son bahar
Unutmuş ellerimi eşim dostum sevgilim,
Kalbim acılarla bölünmüş hep dilim, dilim
Bütün kuşlar vefasız mevsim artık son bahar.

.....Kemancı çalıyordu, Kasım beyimiz ağamız ağlıyordu. Ne ağalığı kalmıştı ne de onun beyliği kalmıştı, çocuklar gibi gözyaşı döküyordu. İçindeki sırrı neyse gözyaşları olmuş akmıştı kendisi sırrının ne olduğunu anlatmasa da.

.....Belli ki çok büyük bir aşk yaşamıştı, geçmiş zamanın birinde. Arada bir yaşadığı bu aşkın ne olduğunu

nasıl olduğunu anlattırmak için onu zorluyorsam da, o bana hep boş ver diyor, kendini içkiye veriyor masamızdaki şişenin biri boşalırken dolusu getirtiliyordu.

.....Bu arkadaşımınla dostluğumuz benim bu şehirden başka bir yere tayin olmam ayrılmamla kesildi. Fakat onun öğrenemediğim sırrı hep bende gizemli kalmaya devam etti.

.....Onunla geçirdiğimiz bu şehirden çok uzun sayılmayacak bir zaman sonra nihayet vedalaşıp ayrılma zamanım gelmişti. Oradaki son gecemdi. Akşam oldu bu arkadaşım yanıma geldi haydi dedi kalk gidiyoruz bu akşam seninle son defa kafa çekeceğiz son defa beraber yemek yiyeceğiz dedi. Ben de sandım' ki samimi olduğum bu arkadaşım içindeki benden bile sakladığı gizemli sırrını ayrılmadan önce bana anlatmak istiyor diye düşündüm.

.....Beraberce kalktık her zamanki yiyip içtiğimiz lokantaya gittik. Lokantanın içinde bir değişiklik vardı yeni masalar gelmişti ve hepsi yan yana sıralanmıştı. Üzerindeki beyaz örtünün üzerindeki nadide çiçekler göze batıyordu. Beni aldı götürdü masaların olduğu bölümdeki özel hazırlanmış olan başköşeye oturttu yanıma da kendi oturdu.

.....Saatler yaz akşamının gecesinde ilerlemeye başlarken şehrin tanıdık yüzleri yavaş, yavaş gelmeye lokantanın sonuna kadar açık olan kapısından içeriye girmeye başladılar. Ben bu olayın olduğu akşam, orada özel bir yemek olduğunu düşünüyordum da, fakat hazırlık yapılan ve verilen bu özel yemeğin benim için verildiğini akın, akın gelen davetlilerin gelişinden ve bana yeni görev yerimin hayırlı olmasını söyleyişlerinden sonra öğreniyordum. Çok geçmeden lokantanın içinde oturacak yer kalmamıştı bütün masalar tıka basa dolmuştu. Masaların üzerinde çeşitli mezelerin olduğu bu gecede müzik eşliğinde konuşmalar eşliğinde yendi içildi eğlenildi. O akşam ben, bulunduğumuz bu şehirden ayrılmanın orada tanıdığım eşten dosttan ayrılmanın bana verdiği burukluğunu hissettim içimde. Hele bir de arada bir birileri oturduğu yerden kalkıp hakkımda konuşmalar' mı var ya, işte o zaman tükürüğüm düğümleniyordu boğazımda.

.....Bu gece benim oradaki son gecem olmuştu. Defalarca beraber olduğum defalarca beraber yemek yediğim beraber içtiğim dertleştiğim dostumun sırrını öğrenmeden ayrılmıştım bu şehirden.

.....Aradan çok yıllar sonra bu gizemli arkadaşımınla kader bizleri yine, bir başka şehirde birleştirmişti. Kendisini tesadüfen yıllar sonra gördüğümde onun yaşı artık altmışı geçmişti. Yaşlanmıştı eski yakışıklılığınan eski halinden eser kalmamıştı yüzünde pejmürde bir hali vardı.

.....Hala bekârdı ve o bir otelin köhne bir odasında kalıyordu. Gündüzlerini de orada burada gezerek geçiriyordu. Fakat içkiyi bırakmıştı onun yerine kendini sigaraya yüklenmişti. Memleketinde olan hala bir kaç parça kalmış olduğunu öğrendiğim gayri menkulünden azar, azar sattığını onun parasını da, otel lokanta parası yaptığını çamaşırını ütüsünü de oteldeki görevlilere yaptırdığını anlatıyordu buluşmaya başladığımız zamanlarda.

.....Eski dost bana göre asla unutulmazdı. Kendisini görünce ne sevinebildim ne de üzülebildim. Bir müddet orada burada zaman, zaman buluşmaya devam ettik. Beraberce içkisiz yedik içtik ama parasını bu defa o değil hep ben ödedim. Çünkü onun ağalığı beyliği gitmişti onun yerine şimdi, bir başkasının bakımına muhtaç bir garip kişi olarak gelmişti. Üstelik de, çok hastaydı ve hala bekârdı ve hala okulunu dersin bitirmemiş aflardan faydalanmamıştı sıfırı tüketmek üzere olan hala boşta gezen eşe dosta muhtaç acınacak biriydi. Çevresinde ne dolanan hizmetçileri kalmıştı ne de çalışanları vardı. Ortalıktan

etrafından kaybolmuş dostların acısını çekiyordu.

....Bense hala onu bu hale getiren gerçeğin ne olduğunu aradan çok uzun yıllar geçmiş olmasına rağmen düşünmeye devam ediyordum.

....Bir gün yine tesadüfen onun sayesinde bunun bir yakını ile karşılaştım ve tanıştım ve zaman içinde onunla dostluk kurdum buluşmaya başladım. Bana bu eski dostumun yalnızlık içinde kıvranan arkadaşımın başına gelen merak ettiğim hikâyesini anlattı ve ben de yıllar sonra merak ettiğim gerçeğin ne olduğunu onun ağzından öğrenebildim.

....Tahminimde yanılmamıştım. Sırrını merak ettiğim bu arkadaşımın okul yıllarında büyük bir aşk yaşadığını öğrendim.

....Öğrendiğime göre bu arkadaşım okul yıllarında sevmiştii sevilmmişti. Deli gibi âşık olduğu sevgilisi ile evlenme hayalleri kurarken kendi kullandığı araba ile dolaşırken başına bir kazanın geldiğini sevdiği kızın ölümüne neden olduğunu öğrendim. Arkadaşımın başına gelen bu olaydan sonra kahrolduğunu hayata küstüğünü bu nedenle kendini içkiye kumara verdiğini öğrenmiştim.

....İçimde ona karşı olan acıma duyguları gittikçe artarken günlerden bir gün yine onun bir haberiyle yıkıldım. Bu arkadaşım yalnızlığını paylaştığı kaldığı otel odasında ölü bulunmuştu ve ben ne kadar çok üzülmüştüm.

Hayat ne gariptir..

Çilesi var, neşesi dertleri var ölmesi var hayatın.

En çok da zor gelirdir,

Yanından kaybolmuşsa dost sandıkların;

Üzülürsün sen,

Dost bildiğin dostların şayet ölürken yanında yoksa.

Diyeceksin şimdi sen,

Dost neme gerek ben öldükten sonra..

Gerek olmaz mı hiç..

Anılarını anarak konuşarak ölürsün en azından,

Zor gününde ölürken dostların yanında olsa.

Sen...

Acıyı gördüm onun yüzünde.

İhaneti gördüm

Ve çileyi sefaleti gördüm

Dost bildiğimde.

Hani bir sırrı vardı ya onun,

Çözememiştim

Bilememiştim ya,ne olduğunu

Sonucunu gördüm

Dost bildiğimde...

ökmüştü,

Viran bahçeleri gibiydi yüzleri,

Üzgündü.

El ayak titrerken gördüm

Dost bildiğimde...

27 Mayıs 2013

Ahmet Yüksel Şanlı er

Antalya